

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

№ 20
(22 6)

15

червня
1963 року
СУБОТА

Ціна 1 коп.

На «відмінно» і «добре» — ось як оцінені відповіді на ек-
мені з педагогіки студентів II курсу 24 групи математиків.
фото: кандидат педагогічних наук І. Пакшин приймає екза-
мен у студентки Л. Горбачук.

ВЕЛИКА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Екзаменаційна пора вносить
серйозні зміни в життя студен-
тів і викладачів. Це виявляється
в деякій зміні ролей: тепер ви-
кладач одержує інформації від
студентів і відповідними оцінками
визначає якість таких інформацій.
Студент і викладач переживають
почуття великої відповідальності.

В зв'язку з цим я хочу поділи-
тися деякими враженнями про екза-
мен з психології в другій групі
I курсу російського відділу.

Група добре підготувалася до
екзамену. В процесі його складан-
ня мене не покидало почуття за-
доволення, тому що багато сту-
дентів показали глибокі знання з
психології і своє серйозне став-
лення до навчання загалом. Це
такі, як Л. Люлько, Л. Ульяна,
О. Мануківська і ін. Особливо
хочеться відзначити змістовні,
глибоко продумані відповіді сту-
денток В. Савенюк, А. Пивова-
рової.

Правда, деякі студенти або пе-
реоцінили (Б. П'ятигорський,
В. Лисовий), або недооцінили
(В. Торба, Б. Садовий) свої мож-
ливості, знизили вимогливість до
себе, що не могло не позначитися
на результатах екзамену. А від-
повідь студентки О. Федоренко
прозвучала дисонансом. Певне у
неї про навчання у вузі і про екза-
мени склалася неправильна дум-
ка. Що ж, оцінка «незадовільно»

нагадає їй, що екзамен — це
серйозна перевірка знань студен-
та і оцінка його готовності у
майбутньому принести велику ко-
ристь своєму народові, Батьків-
щині.

Доц. В. АБРАМЕНКО.

НАМ ПИШУТЬ

Ми дуже задоволені

У дитячому садку № 31 на
протязі двох років перебувала
на практиці група студентів під
керівництвом методиста Л. Шн-
ян. Спочатку дівчата ніби чо-
гось боялися: може, незнайомі
обстановки, нового оточення.

Проте з часом справа налагоди-
лася. Разом з вихователями
груп студенти багато зробили
для дітей. Віддаючи багато сил
і часу безпосередньо роботі з
дітьми, вони виявили себе з
найкращого боку — малята ду-
же полюбили їх. А скільки ви-
готовлено ними навчальних по-
сібників! Особливо хочеться
відзначити сумлінну роботу
студенток В. Сапожко, Л. Ко-
ломієць, А. Войтенко.

Ліна Федорівна, методист
групи, багато зробила і для ді-
тей, і для садка. Своєю не-
втомною працею вона подавала
приклад у роботі, з великим
тактом і вмінням зміцнювала
дружбу між студентами. Дя-
куючи її ініціативі, було про-
ведено семінар працівників дит-
садків району.

М. КОЗОДАЄВА,
завідуюча дитсадком № 31.

Залік із образотворчого мис-
тцтва на дошкільному відділі
приймає ст. викладач М. Дубо-
вик.

групах II курсу дошкільного
відділу. Абсолютна більшість
студентів показала глибокі
знання з історії і теорії партії,
рішень XXII з'їзду КПРС, но-
вої Програми КПРС, постанов
листопадавого Пленуму ЦК
КПРС (1962 р.), матеріалів зу-
стрічі керівників партії та уря-
ду з діячами літератури і
мистецтва. Студенти виявили
високу обізнаність з боротьбою
радянського народу за побудову
комунізму, з міжнародними по-
діями. Це такі студенти, як
С. Курта, С. Нестеренко, А. До-
лежалева, Г. Хісамутдінова і ін.

Проте екзамен показали, що
дехто ще не позбувся начотни-
цького, школярського підходу
до вивчення історії і теорії
партії. Вони обмежилися зазуб-
рюванням окремих фактів, по-
дій, теоретичних положень, але
не навчилися розглядати їх у
зв'язку з життям, не вміють ке-
руватися вченням марксизму-
ленінізму у застосуванні його
до питань внутрішнього життя
країни, міжнародних подій.

Докладемо всіх сил, щоб гід-
но зустріти відкриття червнево-
го Пленуму ЦК КПРС!

Г. СЮСЮРА

Література до Пленуму ЦК КПРС

Хрущев Н. С. Высокая идейность и художествен-
ное мастерство — великая сила советской литера-
туры и искусства. М., Госполитиздат, 1963.

Ильичев Л. Ф. Искусство принадлежит народу.
Госполитиздат, М., 1963.

Ильичев Л. Ф. Общественные науки и комму-
низм. Изд-во АН СССР, 1963.

Каиров И. А. Новая Программа КПСС и задачи
педагогической науки. Изд-во АПН РСФСР, 1963.

Прекрасное и жизнь, Госполитиздат, М., 1962.

Машинцев В. Н. За новый подъем советской ли-
тературы. Изд-во ВПШ и АОН при ЦК КПСС. М.,
1962.

Гак Г. М. Формирование нового человека. Изд-
во ВПШ и АОН при ЦК КПСС, М., 1962.

Моторнюк М. Школа и воспитание новой личности.
Вид-во Львівського університету, 1963.

Крижанівський С. А. Воспитание правдой и кра-
сою. (Роль радянської літератури у формуванні но-
вої людини). К., 1962.

Свідомі наших висхіднів

„Одного хотіння мало“

Таку назву мала стаття у нашій газеті від 22 березня ц. р.
У ній розповідалося про недоліки в роботі студентського клу-
бу інституту, в організації художньої самодіяльності на фа-
культетах. Нижче друкуємо відповідь на статтю — нам наді-
слав її завідувач клубом С. Максименко.

На нашу думку, пише С. Максименко, автор статті «Одно-
го хотіння мало» хоч і непогано знає стан справ з художньою
самодіяльністю інституту, проте допускає ряд неточностей, пе-
рекручень.

По-перше, правління клубу не тільки займається збиран-
ням програм перед концертами, а разом з комітетом комсомолу,
при допомозі партійного бюро складає їх, дбаючи, крім того,
і про склад учасників, їх репетиції тощо. Так що, тов. Зеле-
нівська, чи не найбільше клопотів по проведенню концертів
припадає саме на правління клубу. За його участю, під його
безпосереднім керівництвом було дано десятки концертів у
підшефних організаціях, військових частинах, на виборчих
дільницях. Крім того, правління клубу організувало демон-
страцію кінофільмів, культпоходи студентів на вистави, у му-
зеї, що вимагає затрат часу і необхідного вміння.

У статті стверджується, що на оглядах художньої само-
діяльності мали місце, з вини клубу, випадки дублювання по-
мерів програми. Так, подібні випадки траплялися у 1960 році,
але тоді, пише тов. Максименко, він не працював зав. клу-
бом інституту. У 1962 і 1963 рр. цього не було. Правда, на
останньому огляді, що відбувся у березні—квітні, було ви-
конано один і той же дует баяністами фізико-математичного
і педагогічного факультетів.

Тов. Зеленівська ніби обвинувачує правління клубу в то-
му, що на факультетах останнім часом створюється по декіль-
ка жіночих вокальних ансамблів. Незрозуміло: що ж у цьому
поганого? Побільше б таких колективів, а якщо врахувати, що
кожен з них має свої індивідуальні, художні особливості, то
це взагалі чудово.

Вони — Г. Донська, Л. Карпенко, Р. Животок — студентки II курсу українсько-
го відділу. Їх група бореться за звання передової групи по вихованню активних будівни-
ків комунізму. Екзамен з історії КПРС дівчата склали тільки на «добре» і «відмінно».
Фото В. Тимошенка.

КВІДУТЬ

ТІЛЬКИ ВПЕРЕД І ВИЩЕ!

Шляхами великого долі

Тим і хороші подорожі, що вони відкривають людині різноманітність і красу нашої землі, примушують радуватись сонцю і світлу, відчутти повноту життя.

Кавказ, Ельбрус. Слова, відомі кожному з школи.

Тепер зазвучали, ожили і осмислились вони по-іншому.

Це було в минулому році. 13 липня. Цей день чекали з хвилюванням. «Іл-18» стрімко набирає висоту. Внизу пропливають степи, голубі стрічки річок, фантастичні біло-рожеві хмари. Скоро Мінеральні Води. І раптом — «сєдовласий Шат»!

П'ятигорськ. Місце трагічної загибелі М. Ю. Лермонтова.

Складний маршрут обрав Ф. С. Грім, справжній ентузіаст високогірного туризму. А скільки він подарував нам незабутньої радості!

«Под ношей бытия не устаёт И не хладеет гордая душа».

Ми переживали цю радість — від яскравих альпійських лук міжгір'я Шхельди до відкритого вічним снігом могут-

нього Ельбруса, від гірських вершин до дикого незайманого лісу і ніжно-зелених непокоханих трав Домбайської і Бульгенської долин.

Кожен крок, мить і — все нові враження. І таких 17 днів!

Скільки сонячного світла, вільного вітру, швидких каскадів прозорих гірських потоків, грізних ущелин. Зоряне небо в горах зовсім інше, ніж там, внизу, в долині. Воно опустилось з висот і манить рукою торкнутись сяючих зірок.

Все це, разом взяте, створює особливий, ні на що не схожий настрій.

Хто хоч раз побував на Кавказі, той ніколи не забуде його грізної і чарівної краси.

В будь-якій подорожі побачиш не тільки красу рідної природи, а й відчуєш красу людської душі.

«Пікет 15» (вис. 5000 м). Нас щиро привітав «комендант» Ельбруса Володимир Федосійович Кудінов. Сильний фізично, загорілий, з безмежно відкритою душею, він кожному дасть притулок і хорошу пораду. Любить альпіністів, високо-

гірних туристів, закоханих у дику красу гір, безкорисних. Ця чудова людина і добрий Ікар (інструктор-альпініст) допомогли нам у підготовці і переході незнайомого і величного перевалу Хотю-Тау.

Ми згадували тут і голову профкому Панаса Матвійовича Федченка, який так дружньо, так симпатично підтримував нашу подорож у гори.

Багато туристів залишили своє серце в горах. Приїжджають вони звідусіль: з Москви, Ленінграда, Харкова, Челябінська, Свердловська.

І яка радість! В Домбайській долині зустріли з колишнім студентом нашого інституту В. Мозговим. Тепер він — студент Московського педінституту ім. Леніна. Нас тільки 4, а

Між іншим, у нашому інституті навіть секції туризму нема.

Ранок... Висота 3900 м. Розріджене повітря, чисте-чисте, не вистачає кисню, п'єш, п'єш... і все мало... І важко і дуже приємно!

Вершини Ельбруса вже близькі, тільки рукою подати... І далекі, важкодоступні... Йдемо вперед і вище!

Ти — майбутній учитель. Носій нового, ти будеш нести світло знань, добра і краси в душі юних, повинен горіти і сам.

І Кавказ, Ельбрус, естетика — зазвучать не географічними назвами і термінами — а справжнім красивим життям.

Н. БАРАНІВСЬКА,
А. ДЬЯКОНОВА,
А. ЧЕМЕРСЬКИЙ.

ДАЛЕКІ ДОРОГИ

У КРАКОВІ

Влітку минулого року мені пощастило побувати у Польській Народній республіці. З усіх екскурсій по країні мені найбільше запам'яталася та, яку ми зробили до одного з найстаровинніших міст Польщі — Кракова.

Треба сказати, Краків, на щастя, потерпів від війни менше, ніж інші міста Польщі. Навальний наступ Радянської Армії перешкодив гітлерівцям зруйнувати місто. Свідченням перемоги радянських воїнів над фашистами є пам'ятник, що стоїть на центральній площі міста, збудований польським народом на честь тих, хто приніс свободу.

Чим славиться Краків? Насамперед королівським замком, або як називають його краків'яни, Вавелем. Кажуть, що хто не побував у королівському замку, той не був у Кракові. У костіолі цього замку знаходиться прах Адама Міцкевича і Юліуса Словацького. По-друге, замок відомий своїми величезними скарбами. Перед війною всі його цінності були вивезені в Канаду, і тільки рік тому вони були повернені знову у замок.

Велике враження справляє пам'ятник геніальному польському поету Адаму Міцкеви-

чу, який стоїть серед великої і красивої площі. Під час війни фашисти цей пам'ятник підірвали. Проте польські патріоти з бережливостю зібрали все, що залишилося від нього, і безсмертний поет знову стоїть на площі.

Найстарішим навчальним закладом Польщі є Ягелонський університет, розташований у Кракові. Він існує понад 600 років, у ньому вчився і працював великий польський вчений-матеріаліст Микола Коперник. Тепер там зосереджено кращі наукові сили країни, а також багато іноземних вчених. У 1959 році уряд ПНР видав указ про будівництво нового будинку університету. Однією із складових частин майбутнього університету буде інститут фізики.

Біля Кракова, приблизно за 65 км. від нього, знаходиться територія колишнього Освенцімського концтабору. Страшно стає, коли слухаєш розповіді екскурсовода про все, що творилося тут, коли дивишся на залишки фашистської катівні. Віриться, що народи не допустять розв'язання нової світової війни, що вони приборкують паліїв війни.

В. РУСЕЦЬКИЙ.

Здрастуй, зачарована Десна!

Два роки минуло... Два роки. А було ніби вчора. З рюкзаком за плечима, в руках фотоапарат, і я брожу між синіми горами Карпат, слухаю пісні далеких полонин, вдихаю пахощі квітів, дивлюсь на малесенькі струмочки, з яких виростають великі ріки. Я беру до дому квіти кохання і вірності — едельвейси.

Надовго запам'ятається мені туристський похід по Східноєвропейському хребту Карпатських гір.

І ось я готуюся до нового походу, цікавого і незнайомого — хочу побувати на Десні. Він розпочнеться із невеличкого містечка Новгород-Сіверського і закінчиться в Києві. Я відвідаю історичний музей Новгород-Сіверський, познайомлюсь там з іншими пам'ятками старовини. Є в мене давня мрія побувати на батьківщині нашого любимого кінорежисера і письменника О. Довженка, зустрітись з людьми, які знали його. По дорозі до Києва я обов'язково побуваю в Чернігові, відвідаю музей М. Коцюбинського, побуваю у селі, що носить ім'я письменника.

На берегах Десни багато чудових, мальовничих краєвидів, особливо в урочищах Білі Берези, Камарет, Галенево; спробую я також побувати на батьківщині О. Десняка.

Скоріше в похід! Там чекає багато нового: зустрічі з новими людьми, пригоди, враження... Здрастуй, зачарована Десна!

В. ТИМОШЕНКО.

ПО РІДНОМУ КРАЄВІ НАШОМУ

Дні походів. Ночівлі в палатках, гори, ранішня роса, перші промені сонця, зготовлена власними руками каша, за яку, здається, нема в світі смачнішої, — що може бути цікавішого! Туристські походи залишаються завжди свіжими в пам'яті людини. Турист може, готуючись в похід, обрати собі будь-яку з доріг — всі будуть хороші. Але все ж таки багатьом подобаються лісистої Карпати і Закарпаття. Там багато цікавого!

Тому, хто бажає побувати на Закарпатті, пропонуємо такий маршрут: Київ — Ужгород — Мукачеве — Берегове — Виноградове — Хуст — Міжгір'я — озеро Синевір — Ясіня — гора Говерла — Рахів. Продов-

женням його є спуск до Кишинева. Потім — повернення додому. Крім того, маршрут цей можна закінчити Одесою — це вже за бажанням учасників походу.

Багато цікавого чекає нас там: полонини, чудові пісні гуцулів, вершини гір Попадя і Говерла, гірська річка Чорна Тиса.

Отже, готуй рюкзак, невтомний шукач нового, студент-турист!

В дорогу!

О. МІШИНА.

